

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 15.12.2015
COM(2015) 668 final

2015/0306 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om et europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere
med ulovligt ophold**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I *den europæiske dagsorden for migration*¹ skitserer Kommissionen en række foranstaltninger og initiativer, der har til formål at finde strukturerede løsninger med henblik på en bedre forvaltning af migrationen i alle dens aspekter. En effektiv tilbagesendelse af de tredjelandstatsborgere, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl i en EU-medlemsstat udgør en vigtig del af en omfattende strategi, der skal sikre, at EU's migrationspolitikker fungerer efter hensigten, og at offentligheden bevarer tilliden til EU's migrationssystem.

Ved at øge antallet af ulovlige migranter, der sendes tilbage, frigøres der kapacitet til at tage imod dem, der reelt har brug for beskyttelse, hvilket understøttes af EU's fornyede indsats for at hjælpe dem, der er i nød, bl.a. gennem omfordeling og genbosætning. En effektivt gennemført og troværdig tilbagesendelsespolitik går hånd i hånd med en mere åben migrationspolitik.

EU's system for tilbagesendelse af irregulære migranter er dog ikke tilstrækkeligt effektivt. I 2014 var det f.eks. under 40 % af medlemsstaternes samlede antal afgørelser om tilbagesendelse, der blev håndhævet. Kommissionen fremlagde den 9. september 2015 en *EU-handlingsplan for tilbagesendelse af ulovlige migranter*² for at tage fat på de bagvedliggende årsager, herunder måder til at sikre, at standardrejsedokumenter til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere i højere grad accepteres.

En af de vigtigste hindringer for at sende en person tilbage er manglen på gyldige rejsedokumenter udstedt af destinationslandet for den person, der skal sendes tilbage. På nuværende tidspunkt kan medlemsstaterne udstede et erstatningsdokument³ for de tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, som ikke har et gyldigt rejsedokument. Med Rådets henstilling af 30. november 1994 blev der indført et standardrejsedokument til brug ved udsendelse af statsborgere fra tredjelande⁴. Det er imidlertid få tredjelande, der anerkender det, bl.a. på grund af de utilfredsstillende sikkerhedselementer og -standarder.

Behovet for at løse dette problem blev også understreget i Rådets konklusioner af 8. oktober 2015, hvori medlemsstaterne forpligtede sig til mere regelmæssigt at anvende standardrejsedokumentet i forbindelse med tilbagesendelser. I konklusionerne af Det Europæiske Råds møde den 15. oktober 2015 blev dette behov yderligere understreget.

Formålet med dette forslag er at udforme et særligt europæisk rejsedokument for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, der er omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse, idet dette dokument skal have et ensartet format og indeholde flere tekniske og sikkerhedsmæssige elementer, som tredjelande i højere grad accepterer, og i større omfang at

¹ COM(2015) 240 final.

² COM(2015) 453 final.

³ EFT C 274 af 19.9.1996, s. 18.

⁴ Det skal bemærkes, at begrebet "passérseddel" almindeligvis anvendes til at henvise til erstatningsrejsedokumentet til brug ved tilbagesendelse. Det tilrådes dog at undgå at bruge dette begreb i denne forbindelse, fordi det kan forveksles med den passérseddel, som EU udsteder på grundlag af Rådets forordning (EU) nr. 1417/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af formen på de passérsedler, som udstedes af Den Europæiske Union (EUT L 353 af 28.12.2013, s. 26).

gøre brug af dette dokument for at sikre tilbagesendelsen af tredjelandstatsborgere. Anvendelsen heraf bør fremmes i de tilbagesendes aftaler, EU indgår, og i bilaterale tilbagesendes aftaler og andre aftaler.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag følger op på meddelelsen i *EU-handlingsplanen for tilbagesendelse af ulovlige migranter* om, at det vil blive undersøgt, hvordan det er muligt i højere grad at få tredjelands til at anerkende EU's passérseddel. Det europæiske rejsedokument med henblik på tilbagesendelse skal bidrage til at nå målene i *dagsordenen for migration* og derved gøre EU's system for tilbagesendelse af irregulære migranter mere effektivt, navnlig hvad angår de migranter, der ikke er i besiddelse af gyldige rejsedokumenter, og at øge antallet af tilbagesendelser ved at sikre, at tredjelands opfylder deres internationale forpligtelse til at tage deres egne statsborgere med ulovligt ophold i Europa tilbage.

Forslaget om et europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse er i overensstemmelse med og bygger på bestemmelserne i direktivet om tilbagesendelse, hvori der fastsættes fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold⁵.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETS-PRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Artikel 79, stk. 2, litra c), i TEUF giver Europa-Parlamentet og Rådet beføjelse til efter den almindelige lovgivningsprocedure at vedtage foranstaltninger på området irregulær migration og ulovligt ophold, herunder udsendelse og repatriering af personer med ulovligt ophold. Denne artikel er derfor egnet som retsgrundlag for fastlæggelsen af et europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse.

- **Variabel geometri**

Hvad angår variabel geometri, anvendes der i dette forslag en ordning, der kan sammenlignes med ordningen i direktivet om tilbagesendelse.

Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om dette forslag til forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne foranstaltning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling.

Hvad angår Det Forenede Kongerige og Irland, har direktivet om tilbagesendelse hybridkarakter, således som det afspejles i betragtning 26 og 27 heri. Det følger heraf, at både protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaterne, og protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaterne, finder anvendelse på dette forslag. I medfør af sidstnævnte protokol deltager Det Forenede Kongerige og Irland derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland. De kan dog meddele Rådet, at de ønsker at deltage i dette instrument.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

På grundlag af de respektive aftaler om associering af Island, Norge, Schweiz og Liechtenstein i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, er disse lande bundet af denne forordning.

- **Nærhedsprincippet**

Målet for dette forslag, nemlig at fastlægge et europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, som indeholder øgede sikkerhedselementer, med henblik på at sikre, at tredjelands i højere grad anerkender dokumentet, kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne alene. Det skyldes det forhold, at hvis der samtidigt anvendes forskellige nationale rejsedokumenter til brug ved tilbagesendelse, hvor formatet, standarderne og sikkerhedselementerne ikke er ens, vil det gøre det sværere at få anerkendt sådanne rejsedokumenter i forbindelse med EU's tilbagetagelsesaftaler med tredjelands, og det vil have negative konsekvenser for, om tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold reelt sendes tilbage og tages tilbage. Målet for dette forslag kan derfor bedre nås af EU.

- **Proportionalitetsprincippet**

Da forslaget til forordning harmoniserer formatet på og de tekniske specifikationer for et europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse, og det ikke ændrer de fælles standarder og regler for tilbagesendelse, der er fastsat i direktivet om tilbagesendelse, jf. proportionalitetsprincippet som fastsat i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, går det ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå målet.

Da der desuden allerede er fastsat relevante og pålidelige sikkerhedselementer for det ensartet udformede ark til påføring af visum, der udstedes af medlemsstaterne til personer, der er i besiddelse af rejsedokumenter, der ikke anerkendes af den medlemsstat, der udformer arket⁶, anvendes disse elementer⁷ til det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse. Dette forhindrer, at medlemsstaterne får ekstra udgifter.

- **Valg af retsakt**

For at fastlægge ensartede og harmoniserede elementer, sikre klarhed om begreberne samt sikre, at det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse kan anvendes direkte, er en forordning den rette retsakt at anvende. Når det er nødvendigt, skal Kommissionen have beføjelse til at vedtage de nødvendige tekniske tilpasninger af formatet på det europæiske rejsedokument ved hjælp af delegerede retsakter.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Da Rådets henstilling af 30. november 1994 om indførelse af et standardrejsedokument til brug for udsendelser af statsborgere fra tredjelands ikke er bindende, blev den ikke evalueret. Regelmæssige drøftelser med repræsentanter for både medlemsstaterne og tredjelands viser

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 333/2002 af 18. februar 2002 om ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt af medlemsstater til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den medlemsstat, der udarbejder det pågældende ark (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 4).

⁷ Kommissionens afgørelse C(2010) 319 af 27. januar 2010 om erstatning af Kommissionens beslutning K(1996) 352 af 7. februar 1996 om supplerende tekniske specifikationer for en ensartet udformning af visa (konsolideret udgave af afgørelse C(1996) 352 og ændringsafgørelserne C(2000) 4332 af 28.12.2000, C(2002) 2002 af 3.6.2002 og C(2009) 3769 af 20.5.2009) (bilaget til denne afgørelse, der er klassificeret som "EU SECRET")

imidlertid, at det eksisterende dokument ikke er egnet til at sikre de nødvendige sikkerhedsstandarder for gennemførelse af tilbagesendelse og tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

Under de regelmæssige drøftelser med medlemsstaternes eksperter har der ikke været nævnt problemer, hvad angår de sikkerhedselementer, der anvendes i forbindelse med det ensartet udformede ark til påføring af visum, der udstedes af medlemsstaterne til personer, der er i besiddelse af rejsedokumenter, der ikke anerkendes af den medlemsstat, der udformer arket. Det er derfor hensigtsmæssigt at anvende de samme sikkerhedselementer for det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse.

- **Høringer af interesserede parter**

Medlemsstaternes eksperter blev hørt i forbindelse med møderne og dialogerne om tilbagesendelse og tilbagetagelse. De blev også hørt via en ad hoc-undersøgelse, som Det Europæiske Migrationsnetværk (EMN) iværksatte den 14. oktober 2011⁸. Konklusionen heraf var, at standardrejsedokumentet til udsendelse af tredjelandsstatsborgere sjældent accepteres af tredjelandenes myndigheder, også på grund af den lave sikkerhed herved.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Dette forslag bygger på de synspunkter, som medlemsstaternes nationale eksperter har givet udtryk for, da de blev hørt i forbindelse med møderne og dialogerne om tilbagesendelse og tilbagetagelse samt via EMN's undersøgelser som forklaret ovenfor.

- **Konsekvensanalyse**

Da det haster med at få truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at forbedre håndhævelsen af afgørelser om tilbagesendelse og øge antallet af tredjelandsstatsborgere, der tages tilbage, herunder de tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, som ikke har et gyldigt rejsedokument, er der ikke foretaget en konsekvensanalyse.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse vil mindske den administrative og bureaukratiske byrde på medlemsstaternes og tredjelandenes administrationer, herunder konsulerne, og det skal være med til at afkorte de administrative procedurer, der er nødvendige for at sikre tilbagesendelsen og tilbagetagelsen af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

Ved desuden i forbindelse med det europæiske rejsedokument at anvende de øgede sikkerhedselementer, der allerede anvendes i forbindelse med det ensartet udformede ark til påføring af visum, der udstedes af medlemsstaterne til personer, der er i besiddelse af rejsedokumenter, der ikke anerkendes af den medlemsstat, der udformer arket, vil det ikke give medlemsstaterne supplerende administrative eller finansielle udgifter.

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette forslag overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig beskyttelse i tilfælde af udsendelse, udvisning og udlevering, jf. chartrets artikel 19.

⁸ Resultaterne af denne ad hoc-undersøgelse kan ses på: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/ad-hoc-queries/return/254_emn_ad-hoc_query_eu_laissez-passer_24august2010_wider_dissemination_en.pdf.

I dette forslag fastsættes alene formatet på og de tekniske specifikationer for det europæiske rejsedokument for tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold; det har derfor ingen væsentlige konsekvenser for tredjelandstatsborgeres grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen indvirkning på EU-budgettet.

Da det foreslåede europæiske rejsedokument er udformet med henblik på at blive brugt en enkelt gang, og da der anvendes de tekniske og sikkerhedsmæssige elementer, der allerede er opnået enighed om i forbindelse med det ensartet udformede ark til påføring af visum, der udstedes af medlemsstaterne til personer, der er i besiddelse af rejsedokumenter, der ikke anerkendes af den medlemsstat, der udformer arket, er de supplerende udgifter for medlemsstaterne ved at fremstille og udstede et sådant dokument ubetydelige i forhold til status quo.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Hvor nyttigt og effektivt det europæiske rejsedokument er, skal vurderes i forbindelse med evaluering af EU's tilbagesendelsesaftaler med tredjelande.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Formålet med forslaget er at harmonisere formatet på og de tekniske specifikationer for det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold for derved at sikre højere tekniske og sikkerhedsmæssige standarder, navnlig med hensyn til sikring mod efterligning og forfalskning. Det vil gøre det lettere at få tredjelande til at anerkende det med henblik på tilbagesendelse og tilbagetagelse, navnlig i forbindelse med tilbagetagelsesaftaler og andre ordninger med tredjelande, samt i forbindelse med samarbejde om tilbagesendelse med tredjelande, der ikke er omfattet af formelle aftaler.

Det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse vil være med til at øge tredjelandenes myndigheders fleksibilitet og mindske den administrative byrde for de kompetente konsulære myndigheder. På den måde vil omkostningerne ved det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse blive mindsket til et minimum. Når de administrative procedurer for tilbagesendelse således fremskyndes, vil det mindske det tidsrum, hvori personer, der venter på at blive udsendt, er omfattet af administrativ frihedsberøvelse.

Medlemsstaterne kan overveje at udstede et europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse, når et dokument ikke er gyldigt eller ikke længere er gyldigt til rejsebrug eller et certifikat eller en kopi af sådanne dokumenter dokumenterer nationaliteten på den tredjelandstatsborger med ulovligt ophold, der er omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse (f.eks. et udløbet pas, id-kort eller tredjelandspassérseddel, militært eller maritimt id-kort, kørekort, bevis for statsborgerskab, fødselsattest, vielsesattest eller en anden attest fra folkeregistret eller id-information fra visuminformationssystemet). Derudover kan medlemsstaterne overveje at udstede et europæisk rejsedokument i de tilfælde, hvor en tredjelandstatsborger, hvis nationalitet er blevet bekræftet af de kompetente myndigheder i et tredjeland, ikke har modtaget et gyldigt rejsedokument inden for en rimelig frist.

Artikel 1: Heri fastsættes forslaget genstand, nemlig at fastlægge formatet på og de tekniske specifikationer for det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse.

Artikel 2: Denne artikel indeholder definitionen af en række nøglebegreber.

Artikel 3: I denne artikel fastsættes formatet på og indholdet og gyldigheden af det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse samt det anvendte sprog, og Kommissionen får beføjelse til at ændre formatet ved hjælp af delegerede retsakter.

Artikel 4: I denne artikel defineres de tekniske specifikationer og sikkerhedselementerne for det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse, som er dem, der er fastsat i artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 333/2002, og som af sikkerhedsmæssige årsager ikke er offentlige.

Artikel 5: Heri fastsættes reglerne for gebyrerne for udstedelse af det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse, som skal være gratis for tredjelandstatsborgere.

Artikel 6: Heri fastsættes reglerne for Kommissionens udøvelse af sine delegerede beføjelser, jf. artikel 290 i TEUF.

Artikel 7: Det fastsættes heri, at den eksisterende henstilling fra Rådet om indførelse af et standardrejsedokument til brug for udsendelser af statsborgere fra tredjelande ophæves og erstattes.

Artikel 8: Heri fastsættes reglerne for forordningens ikrafttrædelse og geografiske anvendelse.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om et europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 79, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Tilbagesendelsen af tredjelandstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl i medlemsstaterne, udgør under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, navnlig non refoulement-princippet, og i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2008/115/EF⁹ en væsentlig del af den omfattende indsats for at sikre, at Unionens migrationspolitikker er troværdige og fungerer efter hensigten, og for at mindske og afværge irregulær migration.
- (2) Medlemsstaternes myndigheder har problemer med at sende tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold tilbage, som ikke er besiddelse af gyldige rejsedokumenter.
- (3) Det er vigtigt at forbedre samarbejdet om tilbagesendelse og tilbagetagelse med de vigtigste oprindelses- og transitlande for at øge antallet af tilbagesendelser, som ikke er tilfredsstillende.
- (4) Det nuværende standardrejsedokument til brug ved udsendelse af tredjelandstatsborgere, som blev indført ved Rådets henstilling af 30. november 1994¹⁰, anerkendes ikke generelt af myndighederne i tredjelande på grund af bl.a. de u hensigtsmæssige sikkerhedsstandarder.
- (5) Det er derfor nødvendigt at øge tredjelandes accept af en forbedret europæisk passérseddel til brug ved tilbagesendelse som referencedokument i forbindelse med tilbagesendelser.
- (6) Der bør udformes et mere sikkert europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere for at gøre det lettere at sende og tage tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold tilbage. Dets forbedrede sikkerhedselementer skal gøre det lettere at få tredjelande til at acceptere det. Et sådant

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

¹⁰ Rådets henstilling af 30. november 1994 om indførelse af et standardrejsedokument til brug ved udsendelse af statsborgere fra tredjelande (EFT C 274 af 19.6.1996, s. 18).

dokument skal gøre det muligt at gennemføre tilbagesendelser i forbindelse med tilbagetagelsesaftaler og andre ordninger med tredjelande, samt i forbindelse med samarbejde om tilbagesendelse med tredjelande, der ikke er omfattet af formelle aftaler.

- (7) I tilbagetagelsesaftaler, som Unionen indgår med tredjelande, bør det tilstræbes at få anerkendt det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse. Medlemsstaterne bør tilstræbe at få det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse anerkendt i bilaterale aftaler og andre ordninger med tredjelande samt i forbindelse med samarbejde om tilbagesendelse med tredjelande, der ikke er omfattet af formelle aftaler.
- (8) Det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse bør være med til at mindske den administrative og bureaukratiske byrde på medlemsstaternes og tredjelandenes administrationer, herunder konsulaterne, og det bør være med til at afkorte de administrative procedurer, der er nødvendige for at sikre tilbagesendelsen og tilbagetagelsen af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.
- (9) Denne forordning bør kun harmonisere formatet på og de tekniske specifikationer for det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse og ikke reglerne for udstedelsen af et sådant dokument.
- (10) Medlemsstaterne bør overveje at udstede et europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse i bl.a. de tilfælde, hvor et rejsedokument ikke længere er gyldigt, og hvor en attest fra folkeregistret, et andet officielt dokument eller en kopi heraf dokumenterer nationaliteten på den tredjelandsstatsborger med ulovligt ophold, der er omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse. Eksempler på sådanne dokumenter er udløbne pas, id-kort eller tredjelandspassérsedler, militære eller maritime id-kort, kørekort, bevis for statsborgerskab, fødselsattester eller vielsesattester samt oplysninger fra visuminformationssystemet. Medlemsstaterne kan overveje at udstede et sådant dokument, hvis en tredjelandsstatsborger, hvis nationalitet er blevet bekræftet af de kompetente myndigheder i et tredjeland, ikke har modtaget et gyldigt rejsedokument inden for en rimelig frist.
- (11) Formatet på og de tekniske specifikationer for det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold bør harmoniseres for derved at sikre højere tekniske og sikkerhedsmæssige standarder, navnlig hvad angår sikring mod efterligning og forfalskning. Dokumentet bør indeholde genkendelige harmoniserede sikkerhedselementer. Der findes allerede høje tekniske og sikkerhedsmæssige standarder, der er fastsat i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 333/2002¹¹, som derfor bør anvendes på det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse.
- (12) For at ændre eller supplere visse ikke-væsentlige elementer i modellen for et europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder også på ekspertniveau.

¹¹ Rådets forordning (EF) nr. 333/2002 af 18. februar 2002 om ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt af medlemsstater til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den medlemsstat, der udarbejder det pågældende ark (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 4).

- (13) Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidigt, rettidigt og på hensigtsmæssig vis at fremsende de relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (14) For så vidt angår behandlingen af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning skal de kompetente myndigheder udføre deres opgaver i forbindelse med denne forordning i overensstemmelse med de nationale love eller administrative bestemmelser, der gennemfører direktiv 95/46/EF¹².
- (15) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da denne forordning — for så vidt, som den finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006¹³ — udbygger Schengenreglerne, skal Danmark i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning, inden seks måneder efter at Rådet har vedtaget den.
- (16) For så vidt som denne forordning finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, jf. forordning (EF) nr. 562/2006, udgør den en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF¹⁴; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige. I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 3 og 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige desuden ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (17) For så vidt som denne forordning finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, jf. forordning (EF) nr. 562/2006, udgør den en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF¹⁵; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland. I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 3 og 4 i samme

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1).

¹⁴ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

¹⁵ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

- (18) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning — for så vidt som den finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, jf. forordning (EF) nr. 562/2006 — en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om sidstnævntes associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁶, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1 i Rådets afgørelse 1999/437/EF¹⁷.
- (19) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning — for så vidt som den finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, jf. forordning (EF) nr. 562/2006 — en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁸, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1 i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF¹⁹.
- (20) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning — for så vidt som den finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, jf. forordning (EF) nr. 562/2006 — en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne²⁰, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1 i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU²¹.
- (21) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningens virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (22) For at fastsætte ensartede betingelser og sikre klarhed om begreberne er en forordning den rette retsakt at anvende.
- (23) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig beskyttelse i tilfælde af udsendelse, udvisning og udlevering, jf. chartrets artikel 19.
- (24) Denne forordning ophæver og erstatter Rådets henstilling af 30. november 1994 —

¹⁶ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

¹⁷ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

¹⁸ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

¹⁹ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

²⁰ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

²¹ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes formatet på og de tekniske specifikationer for det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "tredjelandsstatsborger": tredjelandsstatsborgere som defineret i artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF²²
- 2) "tilbagesendelse": tilbagesendelse som defineret i artikel 3, nr. 3), i direktiv 2008/115/EF
- 3) "afgørelse om tilbagesendelse": afgørelser om tilbagesendelse som defineret i artikel 3, nr. 4), i direktiv 2008/115/EF.

Artikel 3

Europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse

1. Formatet på det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse skal svare til modellen i bilaget. Det skal indeholde følgende oplysninger om tredjelandsstatsborgeren:
 - a) fornavn, efternavn, fødselsdato, køn, nationalitet, særlige kendetegn og, såfremt den kendes, tredjelandsstatsborgerens adresse i tredjelandet
 - b) et fotografi
 - c) navnet på den udstedende myndighed, udstedelsesdato og gyldighedsperiode.
2. Det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse udformes på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, og oversættes om nødvendigt til engelsk eller fransk.
3. Dokumentet er gyldigt til en enkelt rejse til det tredjeland, den pågældende sendes tilbage til.
4. Det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse kan om nødvendigt vedlægges supplerende dokumenter, som er nødvendige for tilbagesendelsen af tredjelandsstatsborgere.
5. Kommissionen har beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, for at ændre formatet på det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse.

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

Artikel 4

Tekniske specifikationer

1. De sikkerhedsmæssige og tekniske specifikationer for det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse er de samme som dem, der er fastsat i artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 333/2002.
2. Medlemsstaterne sender et eksemplar af det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse, som udformes i henhold til denne forordning, til Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

Artikel 5

Udstedelsesgebyrer

Det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse udstedes gratis til tredjelandsstatsborgere.

Artikel 6

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tildeles Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i artikel 3, stk. 5, omhandlede delegerede retsakter på ubestemt tid fra [*insert date entry into force*].
3. Den i artikel 3, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 7

Ophævelse og erstatning af Rådets henstilling af 30. november 1994

Rådets henstilling af 30. november 1994 om indførelse af et standardrejsedokument til brug ved udsendelse af statsborgere fra tredjelande ophæves og erstattes hermed.

Artikel 8

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på [...]dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den .

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand